

חוק לתיקון פקודת הפרוצידורה הפלילית (מעצר וחיפושים).

תשכ"ה-1964 *

1. בסעיף 2 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (מעצר וחיפושים)¹ (להלן – הפקודה), בהגדרת "שופט של בית משפט שלום", בסופה, יבוא "פרט לענין סעיף 9 לפקודה זו".

תיקון סעיף 2

2. במקום סעיף 9 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 9

9. ✓ (א) נעצר אדם בלא צו מאסר והובא לתחנת משטרה, ויש לקצין משטרה בדרגת מפקח-משנה, או בדרגה גבוהה מזו, הממונה על תחנת המשטרה יסוד סביר לחשוד בו שביצע עבירה או להאשימו בה, רשאי הקצין, לאחר שהודיע לו את טיב האשמה שבה הוא נחשד או נאשם, ואם לא שחררו, לעצור אותו או לשחררו בערובה; אולם אם נתקיים בו אחד מאלה, ייעצר ולא ישוחרר:

"מעצר ושחרור על-ידי קצין משטרה"

(1) יש יסוד סביר להניח שהנעצר עבר עבירה שדינה מיתה, מאסר עולם או מאסר חמש עשרה שנה או יותר, או עבירה אשר שופט של בית משפט שלום אינו מוסמך לשחרר בערובה את הנאשם או החשוד בה;

(2) יש יסוד סביר להניח שהנעצר עבר עבירה שהיא פשע או עוון, ושאינן לו מקום מגורים קבוע;

(3) יש יסוד סביר להניח שהנעצר נמלט ממעצר או מאסר כדין.

✓ (ב) בא אדם לתחנת המשטרה, מכל טעם שהוא, ויש לקצין משטרה בדרגת מפקח-משנה, או בדרגה גבוהה מזו, הממונה על תחנת המשטרה יסוד סביר לחשוד בו שביצע עבירה או להאשימו בה, רשאי הקצין, לאחר שהודיע לו את טיב האשמה שבה הוא נחשד או נאשם, ואם לא שחררו, לדרוש ממנו ליתן ערובה, ואם לא ניתנה רשאי הקצין לעצרו. סעיף קטן זה אינו בא למעט מהוראות סעיף 3.

✓ (ג) המפקח הכללי של המשטרה, באישור שר המשטרה, יקבע בצו שיפורסם ברשומות את המקומות שיהיו תחנות משטרה לענין סעיף זה.

9א. ✓ (א) הערובה לפי סעיף 9 תהא בערבות עצמית של הנחשד או הנאשם, בין לבדה ובין בצירוף ערבים, או בערבון כספי של הנחשד או הנאשם, או של ערבים, הכל כפי שיוורה קצין המשטרה שהורה על השחרור בערובה.

הערובה לפי סעיף 9

✓ (ב) שחרור לפי סעיף 9 הוא על תנאי שהנחשד או הנאשם יתייצב לחקירות במשטרה ולמשפטו, בכל מועד שיידרש לכך.

✓ (ג) ניתנה ערובה ולא הוגש אישום נגד הנחשד או הנאשם תוך תשעים יום, בטלה הערובה.

¹ נתקבל בכנסת ביום י"ט בכסלו תשכ"ה (24 בנובמבר 1964); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 586, תשכ"ד, עמ' 30.

² חוקי אי"י, כרך א', פרק ל"ג, עמ' 431.

39. מי ששוחרר בערובה לפי סעיף 9 (ב), רשאי, תוך שבעה ימים מיום מתן כתב הערכות או הפקדת הערבון הכספי, לערור בפני בית משפט שלום על גובה הערכות או הערבון.

מעצר לאחר ערובה

39. (א) שוחרר אדם בערובה לפי סעיף 9 רשאי שוטר, בין מיוזמתו ובין לפי פניית ערב, אם יש לו יסוד סביר להניח שהמשוחרר עומד להימלט כדי להתחמק מן הדין, לעצור את המשוחרר ללא צו מעצר. משוחרר שנעצר לפי סעיף זה נוהגים בו כאמור בסעיף 10.

(ב) משוחרר שנעצר לפי סעיף קטן (א) והובא בפני שופט של בית משפט שלום רשאי השופט, בלי למעט מסמכויותיו האחרות, לשחררו על פי הערובה שניתנה לפי סעיף 9, אולם אם ניתנה ערובה על ידי ערב לא יעשה כן אלא לאחר שנתן לערב הזדמנות להשמיע דבריו.

חילוט הערובה

79. (א) ניתנה ערובה והוכח לבית המשפט שהמשוחרר לא התייצב כפי שנדרש, רשאי הוא לצוות על חילוט הערובה, כולה או מקצתה, ללא תנאי, או כתנאים שימצא לנכון, ורשאי הוא להורות כל הוראה לביצוע החילוט.

(ב) בכל עת לאחר מתן צו לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט, מנימוקים שיירשמו, לבטלו או לשנותו, כפי שיראה לנכון.

סטור

99. (א) ביקש ערב מקצין המשטרה האמור בסעיף 9 לבטל את ערכותו או להחזיר את ערכונו הכספי, והמשוחרר התייצב בפני הקצין, יענה הקצין לבקשת הערב; רשאי הוא להיענות לבקשה אף אם לא התייצב המשוחרר כאמור, אולם אם היה סבור שאין להיענות לבקשה בלי שהמשוחרר יובא לפניו, יורה על הבאתו לפניו.

(ב) נענה קצין המשטרה לבקשת הערב, רשאי הוא לדרוש מהמשוחרר ערובה אחרת, ואם לא הומצאה, לעצרו.

3. בסעיף 10 (1) לפקודה, במקום "הסעיף הקודם" יבוא "סעיף 9".

תיקון סעיף 10

4. בסעיף 16 לפקודה, במקום "צו חיפוש המייפה את כוחו של האדם המכונה בצו לערוך חיפוש בכל בית או מקום" יבוא "צו לערוך חיפוש בכל בית או מקום (להלן – צו חיפוש)".

תיקון סעיף 16

5. בסעיף 17 לפקודה, בסעיף קטן (1), במקום הרישה יבוא "צו חיפוש ישמש אסמכתה לכל שוטר, או לאדם אחר שנקב בית המשפט בצו אם ראה שהנסיבות מחייבות לייפות כוחו של אותו אדם לכך".

תיקון סעיף 17

6. במקום סעיף 19 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 19

"הנהוג בעריכת חיפוש – שאינם שוטרים, זולת –

(1) אם לא ניתן, בנסיבות הענין ובגלל דחיפותו, לערכו כאמור; נסיבות הענין וטעמי דחיפותו יפורטו בפרוטוקול שייערך;

(2) הרשה שופט של בית משפט שלום לערכו בלא נוכחות עדים;

(3) אם המחזיק בבית או במקום בו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו בלא נוכחות עדים; הבקשה תפורט בפרוטוקול שייערך."

7. אחרי סעיף 29 לפקודה יבוא:

30. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, תעודה, מסמך או בעל חיים (להלן – חפץ) אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או שעומדים לעבור בו עבירה או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה.
- (ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לענין סעיף קטן (א).
31. נתפס חפץ כאמור בסעיף 30, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 30 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 32, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.
32. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח-משנה או בדרגה גבוהה מזו, דרך כלל או לענין מסויים, או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שניהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט – הכל בתנאים שייקבעו בצו.
33. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על-ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 32, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, לפי בקשת שוטר שהוסמך לכך על-ידי קצין משטרה בדרגת מפקח-משנה או בדרגה גבוהה מזו, דרך כלל או לענין מסויים, או על פי בקשת אדם מעונין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבעו.
34. הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, רשאי בית המשפט בין בספק דינו בענין הנדון ובין בצו מיוחד, לצוות מה ייעשה בו; הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות בית המשפט לפי כל דין אחר ולא לגרוע מהן.
35. הוגש משפט ולא הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, הרי אם היה המשפט נגד אדם על עבירה שעבר ביחס לחפץ, רשאי בית המשפט לצוות כאמור בסעיף 32; לא ניתן צו לפי סעיף 32 או שלא היה המשפט נגד אדם על עבירה כאמור, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם שמידיו נלקח.
36. היה החפץ בעל חיים או מצרך העלול להתקלקל, בין בגלל טיבו המיוחד ובין מסיבה אחרת, ולא ניתן עליו צו לפי סעיף 32, רשאי בית משפט השלום, על-פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על-ידי קצין משטרה בדרגת מפקח-משנה או בדרגה גבוהה מזו, דרך כלל או לענין מסויים, או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, לצוות שהחפץ יימכר במכרו פרומבי או כמחיר המקובל באותו יום; דמי המכר יוחזרו לאדם שמידיו נלקח החפץ, אולם אם תוך המועדים שנקבעו על-פי סעיף 33 הוגש משפט נגד אדם על עבירה שעבר ביחס לחפץ שנתפס, ינהגו בדמי המכר כפי שיוורה בית המשפט.
37. על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, וזוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 30, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 31 אם האדם שהורשע במעשה העבירה שבעשה ביחס לחפץ הוא בעל החפץ; דין צו לפי סעיף זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

38. היה אדם שאיבנו שותף לעבירה טוען לבעלות על החפץ שחולט או לזכות בו, רשאי הוא, תוך שנה מיום מתן צו החילוט או תוך מועד נוסף שייקבע באותו צו, לבקש מאת בית המשפט שציווה על החילוט לבטל את הצו, ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת החפץ למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי הענין.

טענת בעלות או זכות מצד אדם

39. נמכר החפץ שהחזלט למסרו כאמור בסעיף 38, יבואו דמי מכרו במקומו; אבד החפץ – רשאי בית המשפט, אם שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתו, לחייב את אוצר המדינה בגזיקין בסכום שיקבע.

תפוס שנמכר או אבד

40. חפץ או דמי מכרו, שעל המשטרה להחזירו לאדם לפי חוק זה, ואותו אדם נדרש בכתב לבוא למקום שנקבע ולקבלו, ולא עשה כן תוך ששה חדשים מיום שנמסרה לו הדרישה, או שתוך ששה חדשים מן היום שבו חייבת המשטרה להחזירו לא נודע לה מקום הימצאו על אף שפעלה בשקידה סבירה לגילוייו – רואים אותו כנכס ללא בעלים וחולט לאוצר המדינה.

חפץ ללא בעל

לענין סעיף זה, משלוח דרישה בדואר רשום לפי המען שמסר אותו אדם כמשטרה, ישמש ראיה לכאורה שהדרישה נמסרה לו תוך 48 שעות מעת משלוחה.

8. סעיף 26 לפקודה, וסעיף 388 לפקודת החוק הפלילי, 1936² – בטלים. ביטולים

ד ב י ו ס ף
שר המשפטים

ל ו י א ש כ ו ל
ראש הממשלה

ש נ י א ו ר ז ל מ נ ש ז ר
נשיא המדינה

² ע"ר 1936, מס' 1 מס' 652, עמ' 285.

